

רשומות

קובץ התקנות

27 באוקטובר 1966

1948

י"ג בחשוון תשכ"ז

עמוד

214	תקנות התעבורה (תיקון מס' 6), תשכ"ז—1966 (תיקון), תשכ"ז—1966
214	צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה), תש"ך—1959 (תיקון), תשכ"ז—1966
215	צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 5), תשכ"ב—1962 (תיקון), תשכ"ז—1966
215	צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 14), תשכ"ג—1962 (תיקון), תשכ"ז—1966
216	צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 3), תשכ"ד—1964 (תיקון), תשכ"ז—1966
216	צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה), תשכ"ה—1964 (תיקון), תשכ"ז—1966
217	צו הבלו על משקאות משכרים (שינוי תעריף) (תיקון), תשכ"ז—1966
218	צו-שעת-חירום (שיעור תשלום חובה) (תיקון מס' 2), תשכ"ז—1966
218	אכרזת תקנים (תקן ישראלי 188 — כסלו תשכ"ו (דצמבר 1965) — סבון כביסה), תשכ"ז—1966
219	אכרזת תקנים (תקן ישראלי 240 — כסלו תשכ"ו (דצמבר 1965) — סבון תמרוקים), תשכ"ז—1966
220	אכרזת תקנים (תקן ישראלי 243 — כסלו תשכ"ו (דצמבר 1965) — פתיתי סבון), תשכ"ז—1966
221	אכרזת תקנים (תקן ישראלי 260 — כסלו תשכ"ו (דצמבר 1965) — אבקת כביסה על יסוד סבון), תשכ"ז—1966
222	

מדור לשלטון מקומי

223	חוק עזר לפתח תקוה (הדברת מזיקים), תשכ"ז—1966
225	חוק עזר לזכרון יעקב (אספקת מים) (תיקון), תשכ"ז—1966
226	חוק עזר למנהמיה (הוצאת אשפה), תשכ"ז—1966
228	חוק עזר למנהמיה (הריסת מבנים מסוכנים), תשכ"ז—1966
230	חוק עזר לנחלת-יהודה (אספקת מים), תשכ"ז—1966
238	חוק עזר לעזתה (היטל עינוגים), תשכ"ז—1966
241	חוק עזר לקרית-טבעון (אספקת מים) (תיקון), תשכ"ז—1966
242	חוק עזר לרמות-השבים (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"ז—1966
244	חוק עזר לתל-מונד (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"ז—1966

פקודת התעבורה תקנות לכיצוע הפקודה

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 13, 70 ו-71 לפקודת התעבורה¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות התעבורה (תיקון מס' 6), תשכ"ו—1966² —
 - (1) בתקנה 17, במקום תקנת משנה (ג) יבוא:

„(ג) נוהג רכב היוצא מדרך עפר והוא עומד להיכנס לדרך סלולה או לחצותה יתן זכות קדימה לרכב המתקרב בדרך הסלולה”;
 - (2) בתקנה 32 —

בתקנה 137 (א), אחרי „עם מוסך” יבוא:

„או בית מלאכה לתיקון רכב”;
 - (3) בתקנה 48, אחרי „צופר אויר” יבוא „או צופר מוסיקלי”.
2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות התעבורה (תיקון מס' 6), תשכ"ו—1966 (תיקון), תשכ"ז—1966”.

תיקון
תקנות התעבורה
(תיקון מס' 6),
תשכ"ו—1966

השם

כ"ט בתשרי תשכ"ז (13 באוקטובר 1966)
(חמ 786125)

משה כרמל
שר התעבורה

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ"א, עמ' 173.
² ק"ת 1903, תשכ"ו, עמ' 2440.

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956

צו בדבר פטור ממס הכנסה

- בתוקף סמכותי לפי סעיף 5(2) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:
1. בסעיף 1 לצו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה), תש"ך—1959², בהגדרה של „פקדון”, במקום „10,000 לירות” יבוא „15,000 לירות”.
 2. לצו זה ייקרא „צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה), תש"ך—1959 (תיקון), תשכ"ז—1966”.

תיקון סעיף 1

השם

כ"ח בתשרי תשכ"ז (12 באוקטובר 1966)
(חמ 72850)

פנחס ספיר
שר האוצר

¹ ס"ח 201, תשט"ז, עמ' 52.
² ק"ת 954, תש"ך, עמ' 97.

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה),
תשט"ז—1956

צו בדבר פטור ממס הכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5(2) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956,¹ ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 1 לצו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 5), תשכ"ב—1962,² בהגדרה של „פקדון”, במקום „5,000 לירות” יבוא „15,000 לירות”.
2. לצו זה ייקרא „צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 5), תשכ"ב—1962” (תיקון), תשכ"ז—1966.

כ"ח בתשרי תשכ"ז (12 באוקטובר 1966)
(המ' 72050)

פנחס ספיר
שר האוצר

¹ ס"ח 201, תשט"ז, עמ' 52.
² ק"ח 1286, תשכ"ב, עמ' 1878.

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה),
תשט"ז—1956

צו בדבר פטור ממס הכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5(2) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956,¹ ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 1 לצו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 14), תשכ"ג—1962,² בהגדרה של „פקדון”, במקום „10,000 לירות” יבוא „15,000 לירות”.
2. לצו זה ייקרא „צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 14), תשכ"ג—1962” (תיקון), תשכ"ז—1966.

כ"ח בתשרי תשכ"ז (12 באוקטובר 1966)
(המ' 72050)

פנחס ספיר
שר האוצר

¹ ס"ח 201, תשט"ז, עמ' 52.
² ק"ח 1302, תשכ"ג, עמ' 207.

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה),
תשט"ז—1956

צו בדבר פטור ממס הכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5(2) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 1 לצו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 3), תשכ"ד—1964², בהגדרה של „פקדון”, במקום „10,000 לירות” יבוא „15,000 לירות”.
2. לצו זה ייקרא „צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 3), תשכ"ד—1964 (תיקון), תשכ"ז—1966”.

תיקון כעיר 1

השם

כ"ח בתשרי תשכ"ז (12 באוקטובר 1966)
(חמ 72650)

פנחס ספיר
שר האוצר

¹ ס"ח 201, תשט"ז, עמ' 52.
² ק"ח 1609, תשכ"ד, עמ' 1640.

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה),
תשט"ז—1956

צו בדבר פטור ממס הכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5(2) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 1 לצו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה), תשכ"ה—1964², בהגדרה של „פקדון”, במקום „10,000 לירות” יבוא „15,000 לירות”.
2. לצו זה ייקרא „צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה), תשכ"ה—1964 (תיקון), תשכ"ז—1966”.

תיקון כעיר 1

השם

כ"ח בתשרי תשכ"ז (12 באוקטובר 1966)
(חמ 72650)

פנחס ספיר
שר האוצר

¹ ס"ח 201, תשט"ז, עמ' 52.
² ק"ח 1636, תשכ"ה, עמ' 496.

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

צו בדבר שינוי הבלו על משקאות משכרים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 1(ב) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949,¹ אני מצווה לאמור:

- בסעיף 1 לצו הבלו על משקאות משכרים (שינוי תעריף), תש"ד—1960² (להלן — הצו העיקרי), במקום סעיף קטן א יבוא:

הבלו באגורות

א. בירה —

1100

(1) בחביות — לכל 100 ליטר

(2) בבקבוקים:

- של 48 ס"ל שמחיר המכירה לסיטונאי 28.7 אגורות לכל בקבוק 12.8
- של 48 ס"ל שמחיר המכירה לסיטונאי 33.5 אגורות לכל בקבוק 14.28
- של 35 ס"ל שמחיר המכירה לסיטונאי 42 אגורות לכל בקבוק 15
- של 35 ס"ל שמחיר המכירה לסיטונאי 60 אגורות לכל בקבוק 18.1
- אחרים 50% ממחיר המכירה לסיטונאי.

תחילה

- תחילתו של סעיף 1 היא ביום כ"ה בתשרי תשכ"ז (9 באוקטובר 1966).

- על אף האמור בסעיף 1א לצו העיקרי יהיה הבלו בתקופה מיום ל' באב תשכ"ו (16 באוגוסט 1966) עד יום כ"ד בתשרי תשכ"ז (8 באוקטובר 1966) לגבי בירה בבקבוקים של 48 ס"ל שמחיר המכירה לסיטונאי 27.8 אגורות לכל בקבוק 12.8 אגורות.

- לצו זה ייקרא "צו הבלו על משקאות משכרים (שינוי תעריף) (תיקון), תשכ"ז—1966".

ד' בחשוון תשכ"ז (18 באוקטובר 1966)
(חמ 72882)

פנחס ספיר
שר האוצר

¹ ח"ח 19, תש"ט, עמ' 154.

² ק"ת 972, תש"ד, עמ' 448; ק"ת 1838, תשכ"ו, עמ' 920; ק"ת 1900, תשכ"ז, עמ' 2883.

תקנות־שעת־חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958

צו בדבר קביעת שיעור היטל ואופן חישובו

בתוקף סמכותי לפי תקנה 2 לתקנות־שעת־חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958,¹ אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 3 לצו־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה), תשכ"ה—1964,² בפרט (3) (להלן — הצו העיקרי), במקום „511 (א) (2) (ב) (2) ” יבוא „511 (א) (2) ג”.

2. בתוספת לצו העיקרי, בפרט 511, במקום סעיף (א) — יבוא:

מִי־א'	מִי־ב'	מִי־ג'	מִי־ד'	מִי־ה'	מִי־ו'
הפרט	הפרט או תעריף המכס	ה ת י א ו ר	היחידה	ההיטל	המטרה
			בִּלְיוֹת	לְפִי עֵרֶךְ	

מִי־א'	מִי־ב'	מִי־ג'	מִי־ד'	מִי־ה'	מִי־ו'
(א) 51.01	סינטטיים:				
(1)	מסוג modified	26%			
(2)	אחרים:				
א.	שאינם עולים על 60 דניה	ק"ג 7.50 + 26%			הגנה על תוצרת הארץ
ב.	העולים על 60 דניה ואינם עולים על 300 דניה שזוררים (twisted) שמספר הסיבובים בהם עולה על 50 למטר	ק"ג 7.50 + 26%			ספיגת ריחות עודף, הסדרת הביקוש
ג.	אחרים שאינם עולים על 300 דניה	ק"ג 4.00 + 26%			

3. תחילתו של צו זה היא ביום י"ז באלול תשכ"ו (2 בספטמבר 1966).

4. לצו זה ייקרא „צו־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה) (תיקון מס' 2), תשכ"ו—1966”.

כ"ח בתשרי תשכ"ו (12 באוקטובר 1966)
(המ' 74049)

חיים י' צדוק
שר המסחר והתעשייה

¹ ס"ח 434, תשכ"ד, עמ' 175; ס"ח 474, תשכ"ו, עמ' 81.
² ק"ת 1027, תשכ"ה, עמ' 54; ק"ת 1900, תשכ"ו, עמ' 2386; ק"ת 1929, תשכ"ו, עמ' 2838.

חוק התקנים, תשי"ג—1953

אכרזה על תקן כתקן רשמי

בתוקף הסמכות של שר המסחר והתעשייה, לפי סעיף 8 לחוק התקנים, תשי"ג—1953,¹ שהועברה אלי, אני מכריז לאמור:

1. התקן הישראלי „ת"י 188 — כסלו תשכ"ז (דצמבר 1965) — סבון כביסה", הוא תקן רשמי.
2. התקן האמור הוכרז כרשמי לשם הגנת הצרכן.
3. התקן האמור הופקד:
 - (1) במשרד הממונה על התקינה, משרד המסחר והתעשייה, רח' מזא"ה 76, תל-אביב-יפו;
 - (2) במשרד מנהל חטיבת המזון, משרד המסחר והתעשייה, רח' אגרון 30, ירושלים;
 - (3) במשרד מנהל מחוז תל-אביב והמרכז, משרד המסחר והתעשייה, רח' מזא"ה 76, תל-אביב-יפו;
 - (4) במשרד מנהל מחוז חיפה והצפון, משרד המסחר והתעשייה, דרך העצמאות 82, חיפה;
 - (5) במכון התקנים הישראלי, רח' האוניברסיטה, רמת-אביב, תל-אביב-יפו;
 וכל אדם זכאי, ללא תשלום, לעיין בו במקומות האמורים.
4. תחילתה של אכרזה זו היא בתום ששים יום מיום פרסומה ברשומות.
5. אכרזות תקנים (תקן ישראלי 188 — תשרי תשי"ח (אוקטובר 1957) — סבון כביסה), תשי"ט—1958² — בטלה מיום תחילתה של אכרזה זו.
6. לאכרזה זו ייקרא „אכרזות תקנים (תקן ישראלי 188 — כסלו תשכ"ז (דצמבר 1965) — סבון כביסה), תשכ"ז—1966".

י"ג בתשרי תשכ"ז (27 בספטמבר 1966)
(חם 74082)

מ' ג ל ב ר ט
הממונה על התקינה

¹ ס"ח 116, תשי"ג, עמ' 30.
² ק"ח 854, תשי"ט, עמ' 491.

חוק התקנים, תשי"ג—1953

אכרזה על תקן כתקן רשמי

בתוקף הסמכות של שר המסחר והתעשייה, לפי סעיף 8 לחוק התקנים, תשי"ג—1953,¹ שהועברה אלי, אני מכריז לאמור:

1. התקן הישראלי „ת"י 240 — כסלו תשכ"ו (דצמבר 1965) — סבון תמרוקים" הוא תקן רשמי. אכרזה על תקן כתקן רשמי
2. התקן האמור הוכרז כרשמי לשם הגנת הצרכן. מטרה
3. התקן האמור הופקד: מקומות הפקדת התקן
 - (1) במשרד הממונה על התקינה, משרד המסחר והתעשייה, רח' מזא"ה 76, תל-אביב-יפו;
 - (2) במשרד מנהל חטיבת המזון, משרד המסחר והתעשייה, רח' אגרון 30, ירושלים;
 - (3) במשרד מנהל מחוז תל-אביב והמרכז, משרד המסחר והתעשייה, רח' מזא"ה 76, תל-אביב-יפו;
 - (4) במשרד מנהל מחוז חיפה והצפון, משרד המסחר והתעשייה, דרך העצמאות 82, חיפה;
 - (5) במכון התקנים הישראלי, רח' האוניברסיטה, רמת-אביב, תל-אביב-יפו;

וכל אדם זכאי, ללא תשלום, לעיין בו במקומות האמורים.
4. תחילתה של אכרזה זו היא בתום ששים יום מיום פרסומה ברשומות. תחילה
5. אכרזות תקנים (תקן ישראלי 240 — ניסן תשי"ז (אפריל 1957) — סבון תמרוקים), תשי"ט—1958² — בטלה מיום תחילתה של אכרזה זו. ביטול
6. לאכרזה זו ייקרא „אכרזות תקנים (תקן ישראלי 240 — כסלו תשכ"ו (דצמבר 1965) — סבון תמרוקים), תשכ"ז—1966". השם

י"ג בתשרי תשכ"ז (27 בספטמבר 1966)
(המ' 74082)

מ' גלברט
הממונה על התקינה

¹ ס"ח 116, תשי"ג, עמ' 30.
² ק"ח 854, תשי"ט, עמ' 480.

חוק התקנים, תשי"ג—1953

אכרזה על תקן כתקן רשמי

בתוקף הסמכות של שר המסחר והתעשייה, לפי סעיף 8 לחוק התקנים, תשי"ג—1953¹, שהועברה אלי, אני מכריז לאמור:

1. התקן הישראלי „ת"י 243 — כסלו תשכ"ו (דצמבר 1965) — פתיתי סבון" הוא תקן רשמי.
2. התקן האמור הוכרז כרשמי לשם הגנת הצרכן.
3. התקן האמור הופקד:
 - (1) במשרד הממונה על התקינה, משרד המסחר והתעשייה, רח' מזא"ה 76, תל-אביב-יפו;
 - (2) במשרד מנהל חטיבת המזון, משרד המסחר והתעשייה, רח' אגרון 30, ירושלים;
 - (3) במשרד מנהל מחוז תל-אביב והמרכז, משרד המסחר והתעשייה, רח' מזא"ה 76, תל-אביב-יפו;
 - (4) במשרד מנהל מחוז חיפה והצפון, משרד המסחר והתעשייה, דרך העצמאות 82, חיפה;
 - (5) במכון התקנים הישראלי, רח' האוניברסיטה, רמת-אביב, תל-אביב-יפו;

וכל אדם זכאי, ללא תשלום, לעיין בו במקומות האמורים.
4. תחילתה של אכרזה זו היא בחום ששים יום מיום פרסומה ברשומות.
5. אכרזות תקנים (תקן ישראלי 243 — אייר תשי"ז (מאי 1957) — פתיתי סבון), תשי"ט—1958² — בטלה מיום תחילתה של אכרזה זו.
6. לאכרזה זו ייקרא „אכרזות תקנים (תקן ישראלי 243 — כסלו תשכ"ו (דצמבר 1965) — פתיתי סבון), תשכ"ז—1966".

י"ג בחשרי תשכ"ז (27 בספטמבר 1966)
(חמ 74082)

מ' גלברט
הממונה על התקינה

¹ ס"ח 116, תשי"ג, עמ' 30.

² ק"ח 854, תשי"ט, עמ' 490.

חוק התקנים, תשי"ג—1953

אכרזה על תקן כתקן רשמי

בתוקף הסמכות של שר המסחר והתעשייה, לפי סעיף 8 לחוק התקנים, תשי"ג—1953,¹ שהועברה אלי, אני מכריז לאמור:

1. התקן הישראלי „ת"י 260 — כסלו תשכ"ו (דצמבר 1965) — אבקת כביסה על יסוד סבון" הוא תקן רשמי.

אכרזה על
תקן כתקן
רשמי

2. התקן האמור הוכרז כרשמי לשם הגנת הצרכן.

פמרה

3. התקן האמור הופקד:

מקומות הקפדת
התקן

(1) במשרד הממונה על התקינה, משרד המסחר והתעשייה, רח' מזא"ה 76, תל-אביב-יפו;

(2) במשרד מנהל חטיבת המזון, משרד המסחר והתעשייה, רח' אגרון 30, ירושלים;

(3) במשרד מנהל מחוז תל-אביב והמרכז, משרד המסחר והתעשייה, רח' מזא"ה 76, תל-אביב-יפו;

(4) במשרד מנהל מחוז חיפה והצפון, משרד המסחר והתעשייה, דרך העצמאות 82, חיפה;

(5) במכון התקנים הישראלי, רח' האוניברסיטה, רמת-אביב, תל-אביב-יפו; וכל אדם זכאי, ללא תשלום, לעיין בו במקומות האמורים.

4. תחילתה של אכרזה זו היא בתום ששים יום מיום פרסומה ברשומות.

תחילה

5. „אכרזות תקנים (תקן ישראלי 260 — חשון תשי"ח (נובמבר 1957) — אבקת כביסה על יסוד סבון), תשי"ט—1958² — בטלה מיום תחילתה של אכרזה זו.

ביטול

6. לאכרזה זו ייקרא „אכרזות תקנים (תקן ישראלי 260 — כסלו תשכ"ו (דצמבר 1965) — אבקת כביסה על יסוד סבון), תשכ"ז—1966".

חשם

י"ג בתשרי תשכ"ז (27 בספטמבר 1966)
(המ 74082)

מ' גל ברט
הממונה על התקינה

¹ ס"ח 116, תשי"ג, עמ' 80.

² ק"ת 854, תשי"ט, עמ' 491.

מדור לשלטון מקומי

פקודת העיריות

חוק עיר לפתח-תקוה בדבר הדברת מזיקים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250 ו-254 לפקודת העיריות, מתקינה עיריית פתח-תקוה
חוק עיר זה:

הגדרות

1. בחוק עיר זה —

„בעל הנכסים” — אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מנכסים או שהיה מקבלה אילו היו הנכסים בותגים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, ולרבות שוכר או שוכר משנה, ששכר את הנכסים לתקופה שלמעלה משלוש שנים;

„העירייה” — עיריית פתח-תקוה;

„המועצה” — מועצת העירייה;

„מחזיק” — אדם המחזיק למעשה בנכסים כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון;

„מזיק” — כל אחד מאלה: חלזונות, עשבי בר, טוראי התהלכה של האורן, זבוב ים התיכון, נברנים, קרציות הבקר, יתושים, זבובי בית;

„נכסים” — קרקע שבתחום העירייה, בין תפוסה ובין פנויה, בין ציבורית ובין פרטית;
„ראש העירייה” — לרבות אדם שראש העירייה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עיר זה, כולן או מקצתן.

חובה להדביר
מזיקים

2. בעל הנכסים או המחזיק בהם חייב להדביר את המזיקים שבנכסו.

הוראות
להדברת
מזיקים

3. (א) ראש העירייה רשאי לדרוש בהודעה בכתב מאת אדם שלא קיים את הוראות סעיף 2 להדביר את המזיקים שבנכסו ולבצע את כל העבודות הנחוצות לשם כך, בהתאם לפרטים ולתנאים הקבועים בהודעה.

(ב) ההודעה תכלול את התקופה שבה יש לבצע את ההדברה כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) אדם שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אתריה.

¹ ריני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.

4. לא מילא אדם אחרי דרישת ראש העיריה לפי סעיף 3(א) או ביצע עבודה מהעבודות המפורטות בהודעה שלא לפי הפרטים והתנאים הקבועים בה, רשאית העיריה לבצע את העבודה הדרושה להדברת המזיקים ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו אדם.

הדברה על ידי העיריה

5. (א) ראש העיריה רשאי להיכנס בכל עת סבירה לנכסים על מנת לבדקם, לבקרם ולעשות בהם כל הדרוש לו כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עור זה.

סמכות ראש העיריה

(ב) לא יפריע אדם לראש העיריה ולא ימנע אותו מחשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

6. מסירת הודעה לפי חוק עור זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליה היא מכוונת או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לאחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי-אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט על הנכס שבו היא דנה, או נהפרכמה בשני עתונים הנפוצים בתחום העיריה שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

מסירת הודעות

7. העובר על הוראה מהוראות חוק עור זה, דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 3(ג) והעיריה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 4, והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש העיריה או אחרי הרשעתו בדין.

עבירות וענשים

8. בטלים:

כיטוף

(1) חוק עור לפתח-תקוה (הדברת טוואי התחלוכה של האורן), תשכ"א—1961²;

(2) חוק עור לפתח-תקוה (הדברת עשבי בר), תשי"ט—1958³.

9. לחוק עור זה ייקרא „חוק עור לפתח-תקוה (הדברת מזיקים), תשכ"ז—1966”.

השם

פנתס רשיש
ראש עיריית פתח-תקוה

נתאשר.
י"ז באלול תשכ"ז (2 בספטמבר 1966)
(חמ 802023)

חיים משה שפירא
שר הפנים

² ק"ת 1186, תשכ"א, עמ' 2561.
³ ק"ת 847, תשי"ט, עמ' 365.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לזכרון-יעקב בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית זכרון-יעקב חוק עזר זה:

1. בתוספת לחוק עזר לזכרון-יעקב (אספקת מים), תשכ"ו—1966², במקום סעיף 7 יבוא:

תיקון
התוספת

האגרה המינימלית בלירות	האגרה למ"ק באגרות	
		7. אגרת מים (סעיף 6) — לחודש —
1.05	35	(1) לשימוש ביתי — ל-10 מ"ק הראשונים
	45	לכל מ"ק נוסף
		(2) לגינות נוי מעובדות ולמשיקי עזר —
		(א) במקום שיש אספקת מים במדידה נפרד —
		דת — בהגבלה של 7.5 מ"ק לכל 100
		מ"ר או חלק מהם בין החדשים אפריל —
	23	נובמבר
		(ב) במקום שאין אספקת מים במדידה נפרד —
		דת — בהגבלה של 7.5 מ"ק לכל 100 מ"ר
		או חלק מהם — בין החדשים אפריל —
	23	נובמבר — מעל ל-10 מ"ק
		מעל להגבלה בפסקאות משנה (א) ו-(ב)
		תיווסף הכמות לפריט (1) לשימוש ביתי.
	35	(3) למוסדות
		(4) לחנויות, עסקים, מלאכה, פנסיונים בתי-
3	35	הבראה, משרדים, ולכל שימוש אחר שלא
		פורט במקום אחר בתוספת זו
		(5) לתעשייה —
		לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של המועצה —
	22	בגבולות הכמות המוקצבת
	35	מעל לכמות המוקצבת
3	60	(6) לבניה
	20	(7) לחקלאות

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לזכרון-יעקב (אספקת מים) (תיקון), תשכ"ו—1966".

נתאשר.
י"א בתשרי תשכ"ז (25 בספטמבר 1966)
ראש המועצה המקומית זכרון-יעקב
(חט 825001)

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
² ק"ת 1855, תשכ"ו, עמ' 1557.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר למנהמיה בדבר הוצאת אשפה

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית מנחמיה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה” — המועצה המקומית מנחמיה;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק

עזר זה, כולן או מקצתן;

„המפקח” — אדם שהמועצה מינתהו להיות מפקח לענין חוק עזר זה, וכן אדם שהמפקח

העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„בעל” — אדם המקבל או הזכאי לקבל, הכנסה מנכסים או שהיה מקבלה אילו היו הנכסים

נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כבא-כוח, כסוכן או כנאמן, בין שהוא הבעל הרשום

של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, ולרבות שוכר או שוכר-משנה ששכר נכסים

לתקופה שלמעלה משלוש שנים;

„מחזיק” — אדם המחזיק למעשה בנכסים כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר, למעט אדם

הגר בבית מלון או בפנסיון;

„בנין” — בית, צריף, מחסן, צריפון, בדון, פחון, אוהל או חלק מהם, לרבות הקרקע שמש-

תמשים בה או מחזיקים בה יחד עם הבנין כגינה, כחצר או לצורך אחר ולמעט בית

מלאכה או אורווה;

„בית מלאכה” — לרבות כל מקום שעושים בו מלאכה ועובדים בו למעלה מארבעה אנשים

ובכלל זה בית חרושת, מוסך וכל עסק או מחסן המשמש יחד עם בית-המלאכה;

„אורווה” — לרבות רפת, לול, מכלאה, דיר וכן כל מקום שמתמשים בו או שמחזיקים בו

יחד עם האורווה;

„אשפה” — לרבות שיירי מטבח, ניירות, בקבוקים, שברי זכוכית, ענפים, עלים, אפר, פירות

או ירקות ופסולתם, קליפות, קופסאות, סמרטוטים, ודברים אחרים העלולים לגרום לכלוך

או אי-נקיון, למעט זבל, פסולת וחמרי בנין;

„זבל” — גללי בהמה ושאר אשפה של האורווה;

„פסולת” — פסולת הנוצרת בבית מלאכה ואינה אשפה או זבל.

כלי אשפה

2. (א) בעל בנין חייב להתקין, בבנין או בחצרו, כלי אשפה לפי הוראות המפקח בנוגע

לצורה, לגודל, לחומר, למספר, למקום ולשאר התנאים שיקבע המפקח, וחייב הוא להחזיקם

במצב תקין, לתקנם או להחליפם באחרים, הכל לפי דרישה בכתב מאת המפקח ובתוך הזמן

שיקבע.

(ב) לא ישים אדם אשפה אלא לתוך כלי אשפה שהותקנו כאמור ולא ישים ולא

ישאיר אשפה מחוץ לכלי האשפה.

(ג) לא ישים אדם לתוך כלי אשפה זבל, פסולת או חמרי בנין.

כלי קיבול

3. (א) המחזיק באורווה או בבית מלאכה חייב להתקין כלי קיבול לזבל או לפסולת,

לפי הוראות המפקח בנוגע לצורה, לגודל, למספר, למקום ולשאר התנאים שיקבע המפקח

וחייב הוא להחזיקם במצב תקין, לתקנם או להחליפם באחרים, הכל לפי דרישה בכתב מאת

המפקח ובתוך הזמן שיקבע.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, 9, תשכ"ה, עמ' 256.

	<p>(ב) לא ישים אדם זבל או פסולת אלא לתוך כלי קיבול שהותקנו כאמור ולא ישים ולא ישאיר זבל או פסולת מחוץ לאותם כלי קיבול.</p> <p>(ג) לא ישים אדם לתוך כלי קיבול, אשפה או חמרי בנין.</p>	
העברת אשפה	<p>4. לא יוביל אדם, פרט למפקח, ולא יעביר בשום דרך — אשפה, זבל או פסולת מבנין, מאורוה או מבית מלאכה לכל מקום אחר אלא לפי היתר מאת ראש המועצה.</p>	
מתן היתר	<p>5. (א) ראש המועצה רשאי לתת היתר לפי סעיף 4, לסרב לתתו, לבטלו, להתלותו או לכלול בו תנאים, להוסיף עליהם ולשנותם.</p> <p>(ב) בכל היתר שניתן לפי סעיף 4 ייקבעו —</p> <p>(1) השעות שבהן מותר להוציא או להוביל אשפה, זבל או פסולת;</p> <p>(2) המקומות שאליהם יובלו ויורקו אשפה, זבל או פסולת;</p> <p>(3) דרכי ההוצאה וההובלה וכן אמצעי ההובלה, צורתם, גדלם ומבנם;</p> <p>(4) תקופת ההיתר.</p>	
זכות בניסה לפועלי המועצה	<p>6. (א) כל פועלי המועצה שהורשו לכך על ידי המפקח רשאים להיכנס לכל בנין, אורוה או בית מלאכה כדי לאסוף אשפה, זבל או פסולת בשעות שיקבע המפקח.</p> <p>(ב) בעל בנין, אורוה או בית מלאכה, או המחזיק בהם יאפשר לפועלי המועצה לגשת על נקלה לכלי האשפה או לכלי קיבול אחרים כדי לאסוף ולהוציא אשפה, זבל או פסולת ללא הפרעה.</p>	
סמכויות המפקח	<p>7. (א) המפקח רשאי להיכנס לכל בנין, אורוה או בית מלאכה על מנת לבדוק אם נתקיימו הוראות חוק עזר זה.</p> <p>(ב) לא מילא הבעל או המחזיק אחרי דרישת המפקח לפי הסעיפים 2 או 3, רשאי ראש המועצה לבצע את העבודות ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו בעל או מאותו מחזיק.</p>	
מסירת הודעה	<p>8. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה. אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה במקום בולט על הנכס שבו דנה ההודעה או נתפרסמה בשני עתונים יומיים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.</p>	
ענשים	<p>9. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאתיים לירות, ואם עבר על הוראות הסעיפים 2 או 3, והמפקח לא השתמש בסמכויותיו לפי סעיף 7 (ב) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.</p>	
השם	<p>10. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למנחמיה (הוצאת אשפה)”, תשכ”ז—1966.”</p>	
<p>נתאשר. כ”ב באלול תשכ”ז (7 בספטמבר 1966) (חט 88980)</p>		
<p>ב' ש ל י ט א ראש המועצה המקומית מנחמיה</p>		
<p>ח י י מ מ ש ה ש פ י ר א שר הפנים</p>		

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר למנהמיה בדבר הריסת מבנים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית מנחמיה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

הגדרות

„בנין” — מבנה בנוי מאבן, ביטון, ברזל, עצים או מכל חומר אחר, לרבות יסוד, קיר, גג, ארובה, מרפסת, גזוזטרה, כרכוב או בליטה וכן חלק מבנין או דבר המחובר אליו, סוללת עפר, גדר, משוכה או מבנה אחר המקיף או הגודר או המכוון להקיף או לגודר כל אדמה או שטח;

„בעל” — לרבות אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מבנין או שהיה מקבלה אילו היה הבנין נתון הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כבא-כוח או כנאמן, בין שהוא הבעל הרשום של הבנין ובין שאיננו הבעל הרשום;

„מחזיק” — אדם המחזיק למעשה בבנין כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר;

„מהנדס” — כמשמעותו בחוק המהנדסים והאדריכלים, תשי”ח—1958², שנתמנה על ידי המועצה, לרבות מי שהמהנדס העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„המועצה” — המועצה המקומית מנחמיה;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

2. (א) בעל בנין חייב להחזיק את בנינו במצב המבטיח את שלום המחזיקים בו ואת שלום הציבור.

עריכת כריקה

(ב) חושש בעל בנין או מחזיק בו, כי הבנין מהווה סכנה למחזיקים או לציבור, יודיע על כך מיד לראש המועצה.

(ג) ראש המועצה יורה למהנדס לערוך, מזמן לזמן — ובמקרה שקיבל הודעה, מיד אחרי קבלתה — סקר על בנינים העלולים להוות סכנה כאמור בסעיף קטן (ב); המהנדס שערך את הבדיקה, חייב להגיש דין וחשבון לראש המועצה תוך 24 שעות לאחר עריכת הבדיקה.

3. (א) סבור ראש המועצה על פי דין וחשבון שנערך לפי סעיף 2 כי בנין מהווה סכנה למחזיקים או לציבור, רשאי הוא לדרוש בהודעה בכתב מבעל הבנין לבצע את העבודות המפורטות בה תוך התקופה ובאופן שנקבעו בהודעה.

הודעות

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, פ, תשכ”ה, עמ’ 256.

- (ב) בעל בנין שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.
- (ג) לא מילא בעל בנין אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף קטן (א) או ביצע את העבודות שלא באופן המפורט בהודעה, רשאית המועצה לבצע את העבודות ולגבות מבעל הבנין את הוצאות הביצוע.
4. אישר המהנדס, לאחר בדיקה, כי בנין נתון במצב שיש בו סכנה תכופה למחזיקים או לציבור, רשאי ראש המועצה, באישורו של הממונה על המחוז, לבצע את העבודות הדרושות לשם הריסת הבנין ולגבות את הוצאות הביצוע מאת בעל הבנין.
5. נתעוררה שאלה בדבר סכום ההוצאות לפי הסעיפים 3 או 4, ישמש אישור בכתב מאת המהנדס בדבר הסכום ראיה לכאורה.
6. (א) ראש המועצה או המהנדס רשאים להיכנס, בכל עת סבירה, לכל בנין כדי לברר את מצב הבנין או כדי לבצע עבודות בהתאם להוראות חוק עזר זה.
- (ב) לא יפריע אדם לראש המועצה או למהנדס להשתמש בסמכויותיהם לפי סעיף קטן (א).
7. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה. אם אי-אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים או על הנכס שבו דנה ההודעה או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.
8. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.
9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למנחמיה (הריסת מבנים מסוכנים)”, תשכ״ז—1966.

נתאשר.
כ״ב באלול תשכ״ו (7 בספטמבר 1966)
(חפ 839800)

ב' ש ל י ט א
ראש המועצה המקומית מנחמיה

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לנחלת-יהודה בחבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי הסעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקנה המועצה המקומית נחלת-יהודה חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„אביזרים” — ברזים, צינורות, מגופים, שסתומים, מסננים, תעלות, סכרים וחאי בקורת;
„חדר” — בבנין מגורים — חדר כרשום בלוח השומה; ובבנין אחר — חדר ששטח רצפתו אינו עולה על 30 מטר מרובע; שטח נוסף של 30 מטר מרובע או חלק מזה, דינו כדין חדר נוסף;

„לוח השומה” — לוח השומה העומד בתקפו לפי צו המועצות המקומיות (א), תשי”א—1950²;

„מדמים” — מכשיר שהותקן ברשת פרטית לשם מדידתה או קביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;

„מועצה” — המועצה המקומית נחלת-יהודה;

„המנהל” — מנהל מפעל המים של המועצה, לרבות אדם אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם;

„מפעל המים” — באר, בריכה, מעין, מנהרה, תעלה, סכר, קידוח, מוביל, צינור, מנוע, משאבה וכן כל מבנה, מיתקן או ציוד אחר המשמשים או המיועדים לשמש לשאיבת מים, לאגירתם, להעברתם, לאספקתם או להסדרתם, למעט רשת פרטית;

„נכס” ו„בנין” — כמשמעותם בצו המועצות המקומיות (א), תשי”א—1950;

„צרכי בית” — תצרוכת בני אדם, כביסה במשק בית, שטיפה וניקוי של בית מגורים או משרד, בין שהותקן בו ברז ובין שלא הותקן, למעט הצרכים שאינם בגדר צרכי בית לפי סעיף 16 לפקודת העיריות (אספקת מים), 1936³;

„צרכן” — אדם המחזיק ברשת פרטית, בכללה או במקצתה;

„רשת פרטית” — אביזר, דוד אגירה, מיתקן להגברת לחץ, לוויסות, לחימום או לפיזור וכן כל מיתקן או מכשיר אחר המצוי בנכס והמשמש או המיועד לשמש לאספקת מים לנכס, למעט מדמים;

„נפח בנין” — החלל שבתחומו שטחם החיצוני של קירות הבנין והשטח העליון של רצפת קומתו הנמוכה ביותר, ושטחו העליון של הגג בבנין שגגו שטוח, ובבנין שגגו משופע — צדו התחתון של תקרת הבנין העליונה ביותר או אם אין לו תקרה משטחו התחתון של הגג; ואם אין בבנין או בחלק קירות מכל הצדדים או גג, החלל התפוס על ידי הבנין או על ידי החלק האמור; ואם הגג אינו נשען על קירות — החלל שבין הגג והרצפה שמתחתיו;

„צרכי עסק” — צרכי ייצור או עיסוק בסחורה.

חיבור
למפעל מים

2. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לא ייעשו אלא על ידי המנהל.

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף תכנית של אותה רשת.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ”ה, עמ’ 256.
² ק”ת 127, תשי”א, עמ’ 178; ק”ת 1219, תשכ”ב, עמ’ 280.
³ ע”ר 1936, חוס’ 1 מס’ 560, עמ’ 1.

(ג) בעד חיבור, הרחבת חיבור, פירוק או התקנתו מחדש לפי סעיף זה, ישלם המבקש למועצה מראש:

(1) אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, וכן

(2) הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

(ד) בעד הנחת קו מים זמני ישלם המבקש למועצה מראש הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

3. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך תיקונים דחופים הדרושים להזרמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) בקשה להיתר לפי סעיף קטן (א) תוגש בכתב בצירוף תכנית הרשת המוצעת או תכנית השינוי או התיקון, הכל לפי הענין; בעד ההיתר, פרט להיתר להתקנת רשת פרטית, תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ג) התקנת הרשת הפרטית, שינויה או תיקונה ייעשו על ידי בעל הנכס ועל חשבוננו.

(ד) הרשת הפרטית תוחזק במצב תקין על ידי הצרכן ועל חשבוננו, להנחת דעתו של המנהל.

(ה) בעל נכס או צרכן רשאי לבקש בכתב מאת המנהל כי תיערך בדיקה של הרשת הפרטית, כולה או מקצתה, שהותקנה בנכס, והמנהל ימלא בקשה זו, בעד בדיקה כאמור תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) לא ישתמש אדם לצורך התקנת רשת פרטית, תיקונה או שינויה, אלא באבזר זרים שמידותיהם, סוגיהם וטיבם נקבעו על ידי המנהל.

(ז) המנהל רשאי להורות על החלפת האבזרים שנקבעו על ידיו כאמור בסעיף קטן (ו) באבזרים אחרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האבזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין, או מנע את פעולתו התקינה של מדמים או אבזר או גרם להפרעות באספקת המים, לבזבזם או לזיהומם.

4. (א) בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) אגרת הנחת צינורות מים תשולם עם הגשת הבקשה לפי סעיף 3 (ב).

(ג) בעל נכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים ישלם, אם הוגדל נפת הבנין או נבנה בנין חדש בנכס, אגרת הנחת צינורות מים בשיעור שנקבע בתוספת לגבי תוספת הבניה או הבניה החדשה.

5. (א) המנהל רשאי להתקין מדמים בכל נכס שלו מספקים או עומדים לספק מים, ובשעת הצורך רשאי הוא לבדוק, לתקן, להחליפו או להסירו.

(ב) מדמים הם רכוש המועצה.

(ג) לא יותקן מדמים, לא יבדק, לא יתוקן, לא יוחלף ולא יוסר אלא על ידי המנהל.

(ד) צרכן ישלם למועצה אגרת מדמים ואגרת התקנת מדמים בשיעורים שנקבעו בתוספת.

(ה) במקום תשלום אגרת מדמים, צרכן רשאי להביא למנהל תוך 30 יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות מדמים מהדגם שאושר על ידי המנהל ולבקשו להתקינו ברשתו הפרטית.

(ו) הביא צרכן מדמים לפי סעיף קטן (ה) ישלם למועצה אגרת התקנת מדמים בלבד.

(ז) היה מדמהים כאמור בסעיף קטן (ה) מותקן ברשתו הפרטית של הצרכן יהא פטור גם מאגרת התקנת מדמים.

(ח) צרכן יהיה אחראי לכל נזק שייגרם למדמים או לאבדנו, מלבד אם נגרם הנזק באשמתו של אחד מעובדי המועצה בעת מילוי תפקידו.

(ט) צרכן שיש לו יסוד לחשוש שמדמהים אינו פועל כהלכה רשאי לדרוש שמדמים ייבדק על ידי המנהל; בעד בדיקת מדמים כאמור, ישלם הצרכן למועצה מראש אגרת בדיקה בשיעור שנקבע בתוספת. האגרה תוחזר אם העלתה הבדיקה שמדמהים היה פגום.

6. (א) בעד אספקת מים לנכס המחובר למפעל מים ישלם צרכן למועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת לפי כמות המים שנרשמה על ידי מדמהים, ובלבד שלא תפחת מהשיעור המינימלי שנקבע בתוספת.

(ב) מצא המנהל כי מדמהים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסויימת או שהוצא לרגל תיקונים או מסיבה סבירה אחרת מהרשת רשאי הוא לחייב או לזכות את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שנקבעה לפי התצורות הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך שני החדשים שלאחריה, או לפי התצורות של התקופה המקבילה בשנה הקודמת, כפי שימצא לנכון.

(ג) מצא המנהל כי מדמהים אינו מדייק ברישום כמות המים, רשאי הוא לפי מיטב הערכתו לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים, שמדמהים רשם אותה בתוספת או בהפחתת ההפרש הנובע מאידיוקו.

(ד) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, רשאי המנהל מיזמתו הוא, וחייב הוא לפי בקשת אחד הצרכנים, להורות על חלוקת האגרות או כל תשלום אחר המגיע לפי חוק עזר זה בין אותם הצרכנים, באופן שכל צרכן ישלם אותו חלק מהאגרות והתשלומים האמורים בהתאם ליחס שבין החדרים המוחזקים על ידו ובין המספר הכולל של החדרים שמדמהים משמש אותם, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת. כן רשאי המנהל להורות על חלוקה אחרת של התשלומים בין הצרכנים על פי הסכם בכתב של כל הצרכנים.

(ה) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, המשתמשים בו מקצתם למגורים ומקצתם לצרכים אחרים, רשאי המנהל להעריך את חלקו של כל אחד מהצרכנים בכמות המים, שנרשמה על ידי מדמהים, ואגרת המים תשולם על ידי כל צרכן כזה בהתאם לכך, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת.

(ו) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, ונתגלתה נזילה ברשת הפרטית בחלק המוחזק על ידי אחד או אחדים מהצרכנים, רשאי המנהל להעריך את כמות המים שנזלו ואגרה בעד כמות מים זו תשולם על ידי אותו צרכן או אותם צרכנים.

(ז) הורכבו מדירמים דירתיים לכל הצרכנים וכן מדירמים כללי לכל הנכס, והיה הפרש ברישום ביניהם, יחולק ההפרש באופן שווה בין כל הצרכנים, וזאת אם הגיעו כל הצרכנים להסכם בכתב עם המנהל על אופן חלוקה אחר.

7. (א) המועצה רשאית, באישור שר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה מיוחד לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

אספקת מים
לפי חוזה

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

8. באישור המועצה רשאי ראש המועצה לחייב צרכן להפקיד בקופת המועצה פקדון כפי שיקבע, להבטחת תשלום אגרות מים לפי חוק עזר זה או דמי נזק עקב אבדן מדיהמים או קלקול ולגבות מתוכו — בלי לפגוע בדרכי גביה אחרות — כל סכום המגיע מאת הצרכן כאגרה או כדמי נזק כאמור.

פקדונות

9. אגרת מים ותשלומים אחרים ישולמו תוך 14 יום מתאריך מסירת הדרישה לכך מאת המועצה.

מועד התשלום

10. נתעוררה שאלה בדבר סכום הוצאות המגיע לפי חוק עזר זה, יכריע המנהל באישור בכתב. אישור המנהל על גובה ההוצאות ישמש ראיה לכאורה לכך.

אישור סכום
ההוצאות

11. (א) צרכן שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה, או שבזבו מים, השתמש בהם לרעה, ויהמם או פגע בהם בצורה אחרת, או שפגע במדמים, רשאי המנהל להתרות בו בכתב.

ניתוק החיבור

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל כתום 5 ימים מיום מסירת ההתראה, לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של הצרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) רשת פרטית שחבורה למפעל מים בניגוד לסעיף 2 או שחיבורה חודש בניגוד לסעיף 16, רשאי המנהל בכל עת לנתק את החיבור.

(ד) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) או (ג), לא יחודש אלא לאחר תשלום כל הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים או במדמים כאמור, הכל לפי הענין. בעד חידוש חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב), תשולם אגרת חידוש בשיעור שנקבע בתוספת.

12. (א) בשעת חירום או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל במידת הצורך, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים כולה או מקצתה.

הפסקת מים

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, לעיכוב או להפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק, ללא תשלום.

13. (א) המנהל או כל מי שהורשה על ידיו, רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום בכל זמן סביר, על מנת —

(1) להתקין, לבדוק, לתקן, לשנות, להחליף, למסור או למדוד מדמים, צינור, או אביזרים, או כיוצא בהם, או לעשות כל מעשה אחר שבנסיבות נחוץ לעשותו;

(2) לבדוק אם היה בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים או פגיעה אחרת במים או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן;

(3) למסור כל חשבון או לגבות כל אגרה או תשלום אחר לפי חוק עזר זה;

(4) לנתק חיבור או לנתק, לעכב ולהפסיק אספקת המים לפי סעיף 11 או 12;

(5) לבדוק אם קיימו הוראות חוק עזר זה;

(6) לעשות כל מעשה אחר שהוא רשאי לעשותו לפי חוק עזר זה.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל או למי שהורשה על ידיו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

14. (א) לא יבזבז אדם מים ולא יגרם או ירשה שאחר יבזבז מים שברשותו.

(ב) לא ישתמש אדם במים ולא יגרם או ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או למטרה אחרת שקבע המנהל.

(ג) לא ישתמש אדם במים לצרכי מיוזג אויר אלא לפי היתר מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ד) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא יגרם להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה באספקת המים.

(ה) לא יחבר אדם מערכת מי שתיה למערכות של מים דלוחים, מי שופכין, מי תעשייה כימית או כיוצא בזה.

(ו) לא ינצל אדם את לחץ המים לפעולות הרמה, ערבול, או כיוצא בזה, אלא ברשות המנהל.

(ז) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יגרם או ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ח) לא ישתמש אדם במים המיועדים להשקאה לצרכים אחרים.

(ט) לא יפתח אדם ולא יסגור שלא כדין, כל אביזר השייך למפעל המים.

(י) לא יפתח אדם ברז שריפה אלא לצורך כיבוי שריפה.

		<p>(יא) לא יפתח אדם — פרט לעובד מועצה במילוי תפקידו — ברו המיועד להשקאת נטיעות ציבוריות.</p>
מכירת מים והעברתם	15.	<p>לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר, פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיף 11, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.</p>
חידוש חיבור שנותק	16.	<p>(א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי הוראות חוק עזר זה לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.</p> <p>(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.</p>
שמירה בפני זיהום	17.	<p>לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור ובל או מקום מזוהם אחר אלא במרחק סביר ממפעל המים.</p>
דרישת תיקונים	18.	<p>(א) ראש המועצה או מי שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב בדרישה בכתב כל צרכן או בעל רשת פרטית או בעל חלק ממנה, או כל בעל או מחזיק של נכס, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע שעלול לפגוע באספקת מים סדירה.</p> <p>(ב) מי שקיבל דרישה כאמור חייב למלא אחריה.</p> <p>(ג) לא מילא מי שנדרש לכך אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות ממנו את הוצאות הביצוע.</p>
מסירת הודעות	19.	<p>מסירת הודעה, דרישה, חשבון או מסמך אחר לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגיל לים או הידועים לאחרונה ; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים, או על הנכס שבו דנה ההודעה או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.</p>
ענשים	20.	<p>העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.</p>
השם	21.	<p>לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לנחלת-יהודה (אספקת מים)“, תשכ"ז—1966.</p>

תוספת

		1. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 2(ג) (1)) :
150	(1) לכל יחידת דיור, עסק או משרד	
200	לכל יחידת מלאכה או תעשיה	
75	לחקלאות — לכל דונם או חלק ממנו	
		(2) הרחבת חיבור, פירוק חיבור או התקנתו מחדש :
		לפי דרישת הצרכן —
10	עד 2"	
20	למעלה מ-2"	
10	2. אגרה בעד היתר לשינויה או הסרתה של רשת פרטית (סעיף 3(ב))	
10	3. אגרת בדיקה של רשת פרטית (סעיף 3(ה))	
		4. אגרת הנחת צינורות (סעיף 4(א) ו-4(ג)) —
150	לנכס בשטח עד חצי דונם	
0.30	לכל מ"ר נוסף	
		נוסף לזה —
2	בבנין מגורים — לכל מ"ר של שטח הבניה לכל קומה	
2.50	בבנין שאינו בנין מגורים לכל מ"ר של גוף הבנין	
		5. אגרת מד"מים (סעיף 5(ד)) :
		מד"מים שקטרו —
75	55	(1) אינו עולה על 3/4"
110	80	(2) עולה על 3/4" ואינו עולה על 1"
120	90	(3) עולה על 1" ואינו עולה על 1 1/4"
140	110	(4) עולה על 1 1/4" ואינו עולה על 1 1/2"
180	130	(5) עולה על 1 1/2" ואינו עולה על 2"
220	170	(6) עולה על 2" ואינו עולה על 3"
250	200	(7) עולה על 3" ואינו עולה על 4"
		(8) עולה על 4" — לפי חשבון שהגיש המנהל.

כשיש מיתקן מוכן להתקנת מד"מים	כשאין מיתקן מוכן להתקנת מד"מים
לירות	לירות

6. אגרת בדיקת מד"מים כולל דמי פירוק, הובלה ותר
תקנה (סעיף 5(ט))

האגרה המינימלית בלירות	האגרה למ"ק באגורות
------------------------------	-----------------------

7. אגרת מים (סעיף 6) — לחודש —

(א) במקום שהותקן מד"מים —

(1) לשימוש ביתי —

0.54 18 3 מ"ק הראשונים

18 ל-7 מ"ק נוספים או חלק מהם

25 מעל ל-10 מ"ק

(2) לגינות מעובדות — בהגבלה של 300 מ"ק

12 לדונם לשנה

בבתים משותפים עם גינה משותפת, התצי-
רוכת הכללית תחולק בין יחידות הדיוור
אליהן צמודה הגינה.

(3) לשימוש במשקי עזר כשהשטח המעובד

אינו פחות מחצי דונם — בהגבלה של

12 100 מ"ק לדונם לשנה או לחלק ממנו

18 (4) למוסדות

18 (5) לבתי מרחץ ציבוריים ולבריכת שחיה

(6) לחנויות, עסקים שאינם מלאכה, משרדים

ולכל שימוש אחר שלא פורט במקום אחר

2.50 25 בתוספת זו

(7) לתעשייה — לצרכי עסק שהוא מלאכה:

(א) לצרכן שאינו רשום ברשיון הפקה

2.50 25 של המועצה

(ב) לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של

15 המועצה בגבולות הכמות המוקצבת

25 מעל הכמות המוקצבת

50 (8) לבניה

(9) לחקלאות — בגבולות הכמות המוקצבת

12 ברשיון ההפקה של המועצה

(ב) במקום שלא הותקן מד"מים —

לשימוש ביתי —

1.50 לחדר ראשון

1 לכל חדר נוסף

8. (א) צרכן שמשפחתו מונה 6 נפשות או למעלה מזה, הגרים יחד עמו בדירה — פרט לדירה בבנין דרמשפחתי מבניה קשה שאיננו שיכון עולים, ששטחה עולה על 70 מ"ר — אם הצריכה הממוצעת לחודש בתקופה אליה מתייחס הויכוי עלתה על 10 מ"ק יזוכה לאחר אישור בקשתו שתוגש בכתב בסכומים אלה :

מספר בני המשפחה	סכום הויכוי השנתי, בלירות
6	6
7	9
8	12
9	15
10	18
11 ויותר	21

(ב) הויכוי יינתן בסוף שנת הכספים.

האגרה בלירות

5

9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 11(ד))

מרכזי טקו

ראש המועצה המקומית נחלת-יהודה

נתאשר.

י"ז באלול תשכ"ו (2 בספטמבר-1966)
(חמ 841614)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לעזתה בדבר היטל עינוגים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה האזורית עזתה חוק עזר זה :

1. בחוק עזר זה —

הגדרות

„עינוג“ — כמשמעותו של שעשוע ציבורי בפקודת השעשועים הציבוריים, 1935² ;

„בית עינוג“ — כל מקום בתחום המועצה שבו עורכים עינוג ;

„כרטיס“ — כרטיס כניסה לבית עינוג ;

„בול“ — בול או תו אחר אשר המועצה הרשתה להשתמש בו לצורך תשלום ההיטל ;

„היטל“ — התשלום המוטל על כרטיסים לפי חוק עזר זה ;

„מנהל“ — בעל רשיון לבית עינוג או מי שחייב לקבל רשיון כזה על פי דין, לרבות אדם המנהל בית עינוג או מפקח עליו ;

„המועצה“ — המועצה האזורית עזתה ;

„מפקח“ — אדם שהורשה בכתב על ידי ראש המועצה למלא תפקיד מפקח לפי חוק עזר זה ;

„מבקר“ — אדם שהורשה על ידי המנהל לבצע תפקידים לפי חוק עזר זה.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
² ע"ר 1935, תוס' 1 מ"מ 496, עמ' 49.

2. המנהל ישלם למועצה היטל, לפי השיעור הנקוב בתוספת, על כל כרטיס הנמכר בכסף. ההיטל יצויין בהדבקת בול על כרטיס.
3. (א) כרטיס הנמכר בכסף יצויין בו מחירו, יחובר אליו תלוש בקורת ויודבק עליו בול בסכום ההיטל החל על הכרטיס. הבול יבוטל אגב מכירת הכרטיס בציון התאריך שבו יתקיים העינוג.
(ב) לא ימכור אדם כרטיס ולא ירשה לאחר שימכרנו במחיר שלמעלה מן הנקוב בכרטיס ושלא בהתאם להוראות סעיף קטן (א).
4. (א) בכניסה לבית עינוג יעמוד מבקר שיבדוק אם נתקיימו בכל כרטיס הוראות סעיף 3(א). המבקר יתלוש מהכרטיס את תלוש הבקורת ויחזיר את הכרטיס לבעליו.
(ב) בעל כרטיס ישמרנו עד תום העינוג.
(ג) לא יניחו לאדם שייכנס לבית עינוג אלא אם בידו כרטיס חינום או כרטיס שנתקיימו בו הוראות סעיף 3(א).
5. המנהל יעשה ככל האפשר כדי להבטיח שהוראות סעיפים 3, 4(א) ו-4(ג) יקוימו.
6. (א) המועצה או המפקח יספקו בולים תמורת תשלום הסכום הנקוב בהם; כן ישלמו תמורת בול שאינו משומש ואינו מקולקל את הסכום הנקוב בו, בניכוי שלושה אחוזים למאה, אם מבקש התשלום הוכיח — להנחת דעתם — שקנה את הבול מהם תוך שלושה חדשים שקדמו לבקשתו בכוונה להשתמש בו כדיון.
(ב) לא ידביק אדם על כרטיס בול משומש.
7. (א) המועצה רשאית לפטור מתשלום ההיטל או להפחית שיעורו בשלושה אלה:
(1) תחרות ספורט;
(2) עינוג שהכנסתו נועדה לצרכי דת או צדקה;
(3) עינוג שהוא, לדעת המועצה, בעל אופי תרבותי או אמנותי ושמטרתו העיקרית אינה עשיית רווחים.
(ב) תרוצה ליהנות מפטור או מהנחה לפי סעיף קטן (א), יגיש בקשה למועצה לפני שיתחיל במכירת הכרטיסים.
(ג) המועצה רשאית להפחית את שיעור ההיטל לגבי כרטיסים הנמכרים לחיילי צבא-הגנה לישראל המראים לקופאי את פנקס המגוייס.
8. (א) מפקח רשאי בכל עת להיכנס לבית עינוג ולבדוק כל כרטיס בין בקופה ובין אצל המבקר, הסדרן, הקונה או כל אדם אחר, כדי לברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה, וכן רשאי הוא לתפוס ולעכב תחת ידו כל כרטיס העלול, לדעתו, לשמש ראיה לעבירה על הוראות חוק עזר זה.
(ב) לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).
9. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאתיים וחמישים לירות.
10. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לעזתה (היטל עינוגים)”, תשכ"ז—1966.

תוספת

(סעיף 2)

(א) לתיאטרון, אופרה וקונצרט :

כרטיס שמחירו באגורות	שיעור הטיול
עד 7.5	0.5 אגורה
למעלה מ-7.5 עד 14	1 אגורה
למעלה מ-14 עד 19	2 אגורה
למעלה מ-19 עד 24	3 אגורות
למעלה מ-24 עד 30	7.5 אגורות
למעלה מ-30 עד 40	10 אגורות
למעלה מ-40 עד 80	15 אגורות
למעלה מ-80	20% ממחיר הכרטיס

(ב) לכל עינוג אחר :

עד 40.8	16.5 אגורות
למעלה מ-40.8 עד 48.8	23.5 אגורות
למעלה מ-48.8 עד 52.1	80% ממחיר הכרטיס, ובלבד ש-5 אגורות יהיו פטורות מהיטל.
למעלה מ-52.1	80% ממחיר הכרטיס, ובלבד ש-7.5 אגורות יהיו פטורות מהיטל.

נתאשר.

כ"ב באלול תשכ"ו (7 בספטמבר 1966)

(חמ 846311)

אברהם רוזנמן
ראש המועצה האזורית עזתה

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לקרית-טבעון בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית קרית-טבעון חוק עזר זה:

1. בתוספת לחוק עזר לקרית-טבעון (אספקת מים), תשכ"ו—1965², במקום הפריט 7 תיקון התוספת יבוא:

האגרה המינימלית בלירות	האגרה למ"ק באגרות
------------------------------	----------------------

7. אגרת מים (סעיף 6) — לחודש —

(1) לשימוש ביתי

3 מ"ק ראשונים	40	1.20
7 מ"ק נוספים או חלק מהם	40	
מעל 10 מ"ק	55	

(2) למשקי עזר וגינות מעובדות בהגבלה של 30 מ"ק לחודש בחדשים אפריל—נובמבר, לכל חצי דונם או חלק ממנו — מעל 10 מ"ק

מעל להגבלה תיווסף הכמות לפסקה (1)7

(3) לשימוש מסחרי או תעשייתי

(4) לבניה

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקרית-טבעון (אספקת מים) (תיקון), תשכ"ז—1966". השם

י' קלנברג

נתאשר.

י"א בתשרי תשכ"ז (25 בספטמבר 1966) ראש המועצה המקומית קרית-טבעון

(חמ 82809)

משה חיים שפירא

שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

² ק"ת 1789, תשכ"ו, עמ' 185.

פקודת המועצות המקומיות

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לרמות-השבים בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי הסעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה המועצה המקומית רמות-השבים חוק עזר זה:

1. במקום התוספת לחוק עזר לרמות-השבים (מס עסקים מקומי), תשי"ז—1956³ (להלן — חוק העזר העיקרי) יבוא:

החלפת
התוספת

„תוספת

תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות
מכונת משא למעלה מ-5 טון שאינה מכונת חקלאית	50	ארגון חקלאי שמספר העובדים הקבועים בו עד 25	150
מוסך	150	מעל 25	500
מסגר, שרברב	50	אספקת מים לכל 100,000 מ"מ או חלק מזה	100
מורה ומדריך להתעמלות	30	אספקת גז לבישול וחימום	25
מורה לבלט	50	אדריכל מהנדס	75
נגר	50	איטו מסחרי עד 3 טון	50
סתת (הקמת מצבות ועבודות אבן)	50	אספקת נפט	15
סוכנות ביטוח	75	בית ספר לנהיגה	50
סוחר זבל עופות	50	בנק	250
עגלון — לכל בהמה	12	בנאי	50
צבע	50	גנן	50
קבלן לעבודות חשמל	75	גנון ילדים	30
קבלן לעבודות עץ	75	דקורטור	50
קבלן בנין שמתזווה השנתי בלירות —		הספקת חשמל	1000
עד 20,000	100	זגג	50
למעלה מ-20,000 עד 40,000	200	חנות מכולת	150
למעלה מ-40,000 עד 60,000	300	חשמלאי	50
למעלה מ-60,000 עד 80,000	400	יועץ מס הבנסה	75
למעלה מ-80,000	500	יועץ ביטוח לאומי ארגונה וקרן פיצויים	50
קיטנת ילדים	50	יצרן כלים לגידול עופות	50
קבלן לחלוקת מספוא לעופות	100	יצרן סוללות לעופות	50
רופא או רופא וטרינרי	30	מגדל עופות — לכל עוף	0,042
שירות כביסה	30	משרד מכונות משא	100
שיווק פרי הרר	100		

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ה, עמ' 256.

² ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1436, עמ' 115.

³ ק"ת 647, תשי"ז, עמ' 291; ק"ת 1375, תשכ"ג, עמ' 119.

2. תחילתו של חוק עזר זה הוא ביום י"א בניסן תשכ"ו (1 באפריל 1966).
3. הוראות סעיף 3 לחוק העזר העיקרי לא יחולו על תשלום המס לשנת 1966/67 והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות. אולם כל סכום ששולם על פי חוק העזר העיקרי בעד שנת 1966/67 ייחשב כאילו שולם על חשבון המס לפי חוק עזר זה.
4. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לרמות-השבים (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"ז—1966",

נתאשר.
 כ"ט באלול תשכ"ו (14 בספטמבר 1966)
 (חמ 85487)
 ראש המועצה המקומית רמות-השבים
 ע' קלימן
 חיים משה שפירא
 שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לתל-מונד בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי הסעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה המועצה המקומית תל-מונד חוק עזר זה:

1. במקום התוספת לחוק עזר לתל-מונד (מס עסקים מקומי), תשי"ז—1956³ (להלן — חוק העזר העיקרי), יבוא:

„תוספת

שיעורי המס לשנה

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
150	בית מלון	1500	אספקת חשמל
100	בית קפה, מסעדה או מזנון	1000	אספקת מים
250	בית דפוס	500	אספקת חמרי בנין
150	בית ספר לנהגות — לכל מכונית	250	אספקת דלק, למעט תחנת דלק
250	בית תרופות כימי		אוטו מסחרי —
100	בונה גגות	60	עד 4 טון
1200	בנק לאשראי או סניף	100	מ"ד 4 טון ומעלה
30	גגן	1000	אוטובוסים
200	חנות מכולת	120	אסליו
450	ביטוח או סוכן ביטוח	100	בית תרופות לגווז וסורה
	חנות —	100	בית תרופות לספירט
150	לדברי אומנות		בית מלאכה שאינו מעסיק עובדים שכירים —
100	ירקות ופירות	80	בלי מכוניות
200	כליבו פרט למזנון	150	עם מכוניות
80	מכשירי כתיבה, ספרים ועיתונים	200	המעסיק עובדים שכירים
200	צרכי חשמל		

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש פ, תשכ"ה, עמ' 256.
² ע"ר 1954, תוס' 1 מס' 1436, עמ' 115.
³ ק"ת 661, תשי"ז, עמ' 562.

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
400	סוחר סיטונאי	50	חשמלאי
15	סנדלר	80	חנות למכירת עופות
200	סוכן לתוצרת מזון או תנובה חקלאית	250	חנות רהיטים
200	סוכן למכירות אחרות	20	חייט
35	פנסיון, לכל חדר	50	טרקטור, קומביין
100	צבע	500	מאפיה
50	צלם	200	מהנדס ומתכנן בנינים או כבישים
45	קיוסק	100	מוגית
750	קבלן המעבד פרדסים	150	מוסך
	קבלן או קבלן משנה המבצע עבודות בנין, כבי		מחלק —
	שים, חשמל, מים, ניקוז, קידוח, אינסטלציה	15	חלב
	סניטריה, תיעול, הכשרת קרקע, קו מים, צבע,	20	לחם
	עבודות חקלאיות, תיקונים ושיפורים בתחום	15	נפט
	המועצה, אשר היקפן לשנה בלירות :	10	קרח
200	עד 20,000	150	מחסן אספקה, בעלי-חיים
500	למעלה מ-20,000 ועד 50,000	200	מחסן למיין או לאריות תוצרת
1000	למעלה מ-50,000	50	מכבסה או סוכן למכבסה
600	קולנוע	150	מספרה
20	רוכל	100	מלחים
20	רצען	150	מרפא שיניים
40	שען או צורף	500	משרד להובלה
80	שרברב	50	משתלה למכירת שתילים ופרחים
1000*	תחנת דלק	100	מועדון ציבורי להשכרה לכל אולם

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום י"א בניסן תשכ"ו (1 באפריל 1966).
3. הוראות סעיף 3 לחוק העזר העיקרי, לא יחולו על תשלום המס לשנת 1966/67 והוא ישולם תוך חודש ימים מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות ; אולם כל סכום ששולם על חשבון המס לשנת 1966/67 לפי חוק העזר העיקרי ייחשב כאילו שולם על חשבון המס לפי חוק עזר זה.
4. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לתל-מונד (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"ו—1966".
- נ ת א ש ר .
נ ת א ש ר .
י"ז באלול תשכ"ו (2 בספטמבר 1966)
(המ 85807)
- נ פ ת ל י ד ין
ראש המועצה המקומית תל-מונד
- ח י י מ מ ש ה ש פ י ר א
שר הפנים

⁴ ק"ח 1117, תשכ"א, עמ' 1246.